

AZ EGYHÁZ SZÍVÉVEL AKAROM VÉDENI AZ ÉLETET ÉS A CSALÁDOT

Marton Zsolt váci püspök,
az MKPK Családügyi Bizottsága elnökének 2022. évi körlevele

Kedves Magyar Családok!

2022-ben nagy örömmel tértünk vissza a személyes találkozásokhoz és családreferens paptestvéreimmal, valamint a családpsztorációban elkötelezett házaspárokkal és önkéntesekkel számos gazdag programon vehettünk részt: referensi találkozón, tematikus szakmai napon, országos családkongresszuson, amelyekért ezúton is hálát adok. Nagy megtiszteltetésnek éltük meg, hogy májusban az [Európai Katolikus Családszervezetek Szövetsége ülésének](#) mi, magyarok lehettünk a házigazdái, Vácon. A legnagyobb ajándékot azonban a római [Családok X. Világtalálkozója](#) jelentette. Erről a találkozóról Ferenc pápa azon gondolatát hoztam magammal többek között, hogy a család az az első hely, ahol az ember megtanul szeretni. A találkozó végén a családoknak missziós megbízást is adott a Szentatya, arra kérve őket, hogy legyenek az Egyház befogadó arcai. Ezt a felelősséget megosztva szeretnék munkatársaimmal közösen a családokat érintő számos kérdésre reflektálni.

A Családok X. Világtalálkozójának egyik konkrét gyümölcse a **Katekumenális felkészítés a házasságra** c. dokumentum volt. Ebben Ferenc pápa kifejezi, hogy „új katekumenátusra» van szükség a házasságra való felkészítésben”; és sürgősen át kell ültetni a gyakorlatba azt, amit már a *Familiaris consortio* javasolt (66. pont), vagyis azt, hogy amiként a katekumenátus a felnőtt keresztség szentségi folyamatának része, úgy a házasságra való felkészítésnek is a házasság teljes szentségi folyamatának szerves részévé kell válnia, mint ellenszernek a semmis vagy hamar kudarcot valló házasságkötések elszaporodásának megelőzésére.” (Beszéd a Rota Romana Bíróság törvénykezési évének megnyitása alkalmából, 2017. január 21.) A Szentatya meg is indokolja ennek az okát: „Az Egyház anya, és egy anya nem tesz különbséget gyermekei között... az Egyház sok időt, több évet szentel a papságra vagy a szerzeteséletre készülők felkészítésére, de kevés időt, csak néhány hetet a házasságra készülőkre. A papokhoz és a megszentelt személyekhez hasonlóan a házások is az Anyaszentegyház gyermekei... Tehát az Anyaszentegyháznak igazságosságból fakadó kötelessége, hogy időt és energiát szenteljen azok felkészítésére, akiknek az Úr olyan nagy küldetést ad, mint a család.” (ITA Prefazione del Santo Padre Francesco) A hiánypótló, magyarul is hamarosan megjelenő írásnak a részleteit ismertetem az idén ősszel havonta közreadott [videóüzenetekben](#).

Napjainkban egyre inkább a figyelem középpontjába kerülnek a **demográfiai kérdések**. Fontos újra és újra hangsúlyoznunk, hogy országunk, nemzetünk boldog jövőjének záloga a gyermekáldás. Újból hangsúlyozzuk, hogy az emberi élet a fogantatás pillanatával kezdődik és a természetes halálig tart. Az élet minden szakasza értékes, és az ember önkényesen nem rendelkezhet vele: az élet Ura nem az ember, hanem az Isten, az életet Ő adja és Ő veheti el.

Az életet a fogantatás pillanatától tisztelet illeti, ezért védeni kell. **Szent II. János Pál pápa** az **Evangélium vitae** (***Az élet evangéliuma***) kezdetű enciklikájában kimondja, hogy „**az emberi élet értéke kezdetétől a végéig szent.**” (EV 1.) Továbbá azt is hangsúlyozza, hogy az emberi élet itt a földön „szent valóság, ami ránk bízott, hogy felelősen vigyázzunk rá és tegyük tökéletessé azáltal, hogy Istennek és a felebarátnak odaajándékozunk magunkat a szeretetben. (Uo.) Ez áll a házasságra is, amely az élet közvetítője. „Isten... a saját képére és hasonlatosságára alkotott férfi és nő megteremtésével... meghívja őket arra, hogy részesei legyenek az ő szeretetének és teremtő atyai hatalmának azáltal, hogy szabadon és tudatosan részt vállalnak az emberi élet ajándékának továbbadásában” – mondja a szent pápa a **Familiaris consortio** (***Családi közösség***) kezdetű körlevelében (FC 28.).

Egyre több olyan párral találkozunk, ahol nem születik meg a várva-várt gyermek. Mélységesen **együtt érzünk a gyermektelenség fájdalmát hordozó házaspárokkal**, hiszen Istennek nem akarata a terméketlenség. Az Ő eredeti terve szerint az ember, a házaspár termékeny, képes arra, hogy az életet ajándékozó Isten munkatársaként tovább adja az életet. A Teremtés könyvében azt olvassuk, hogy az Úr megáldotta az első emberpárt és azt mondta nekik: „Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be a földet, ...” (Ter1,28)

Mit tehet akkor a házaspár, ha valamilyen oknál fogva mégsem érkezik meg a gyermek? Milyen szempontok alapján válasszon utat, megoldást, amikor a gyermektelenség keresztjét hordozza? Milyen útmutatást ad az Egyház?

A **Katolikus Egyház tanítása** mindig összhangban van Istennek az emberről alkotott szeretetervével. Ezért támogatja mindazokat a kezdeményezéseket, amelyek testileg, lelkileg és a párkapcsolat megerősítésével is segítik a házaspárt ebben a nehéz időszakban. Ezért nagy örömmel követjük figyelemmel azt, a világban több mint 40 éve megjelent, ám sokak által még mindig nem (eléggé) ismert irányzatot, mely során **a meddőségi problémákkal küzdő párokat az orvosok gyógyítással segítik**. Ez az irányzat az ún. **helyreállító orvoslás**. Isten tervében az áll, hogy a fogantatás a házaspár szeretetteljes egyesülésének a gyümölcse legyen, a párok is arra vágnak, hogy természetes úton fogantatjon meg a gyermekük. Erre legtöbbször van lehetőségük, akkor is, ha valami miatt nehezített vagy sérült a termékenységük. A helyreállító orvoslás nem helyettesíti a házastársi aktust, hanem azt segíti elő, hogy annak életet továbbadó célja megvalósulhasson. Itt a kezelések során a nőknek nem kell

egészségkárosító mellékhatásokkal számolniuk, nem manipulálják az ivarsejteket és az embriót, tiszteletben tartanak minden megfogható emberi életet.

Ferenc pápa így fogalmaz egy katolikus orvosoknak tartott [beszédében](#): „Az étellel való kísérletezés korában élünk. Ez azonban rossz kísérlet. Gyermeküket gyártani ahelyett, hogy ajándékként fogadnánk el őket... az étellel játszani. Legyenek óvatosak, mert ez a Teremtő elleni bűn.” (Ferenc pápa beszéde az olasz katolikus orvosokhoz, 2014. november 15.)

Tehát az **Egyház számára** a meddőségi problémák során is [fontos szempont az életvédelem](#): vagyis az **eljárás, kezelés tartsa tiszteletben minden résztvevő életét, egészségét**, tehát a kezelés során **megfogható gyermekek életét is**. Az embriót, aki a megtermékenyülés pillanatától teljes ember, ugyanúgy megilleti a tisztelet és a méltóság, mint bármelyikünket.

Életünk alkonya nem kevésbé értékes, mint a korábbi életszakaszok. Ezt a kincset fedezte föl Ferenc pápa, amikor tavaly megalapította a **Nagyszülők és Idősek Világnapját**. Az idei világnapra írt [üzenetében](#) békét és reményt sugározva, mindannyiunknak útmutatást ad az időskorról, amikor így szól: „Az **öregkor nem haszontalan idő...hanem olyan időszak**, amikor még **gyümölcsöt teremhetünk**.” (Ferenc pápa üzenete a Nagyszülők és Idősek második Világnapjára 2022.) Ennek az életszakasznak a jelentőségét azzal is alátámasztotta, hogy márciustól több hónapon át szentelte [szerdai katekéziseit](#) az időskor értékeinek és óva intett bennünket, hogy ki akarjuk zárni az életből az öregséget, a betegséget, a szenvedést és a halált. Az öregek a világosság a többi nemzedék, különösen a fiatalok számára.

Kedves Magyar Családok!

Családreferens püspökként szeretném megerősíteni, hogy mindnyájatokért – a magzatoktól az idősekig -, felelősséget érzek, imáimmal kísérlek Benneteket a következő évben is.

Köszönöm egész éves hűségeteket és kitartásotokat a nehéz helyzetekben, a mostani és jövőbeli takarékossgot, szerényebb életet kívánó világunkban. Most, advent elején, a Szeplőtelenül Fogantatott Szűz pártfogását kérve imádkozom értetek.

Adventi várakozásunk hozza el családjainkba a karácsony igazi örömét!

Vác, 2022. december 08.

Marton Zsolt váci megyéspüspök
az MKPK Családügyi Bizottságának elnöke